

dr. Vitályos Eszter, Európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkár
ünnepi beszéde

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Szimonidész ókori görög költő mondta azt, hogy „*A költészet beszélő festészet, a festészet néma költészet.*” Így érzem most én is, itt Szajkó István festőművész úr alkotásai között: beszélnek hozzám a színek, a képek.

Még most, mielőtt Pogány Gábor művészettörténész úr megnyitójából megtudjuk, hogy mit jelentenek a képek egy szakember szemével, szabadon hagyom a fantáziám és csak azt tudom Önöknek elmondani, hogy nekem mit üzennek a festmények. A művészet valóban kiragad a hétköznapiakból, és mindig élvezem az utazást, amire invitál egy-egy kiállítás. De benne van ezekben a képekben -azon túl, amit én látok-, a minden egyes gondos ecsetvonás mögött rejlő odafigyelés és tisztelet, vagyis azt látjuk benne, amit a magyar *alkotás* szó képes olyan szépen leírni. Mert teremtés ez, valami újnak a létrehozása, ami sokkal több, mint az alkotórészek.

Ezért engedje meg művész úr, hogy picit irigykedjem is: Önnek olyan szerencsés szakmája és olyan tehetséges keze van, hogy naponta megélheti ezt a teremtő erőt. Beléptünk ebbe a terembe, és láthatjuk, tapinthatjuk, hogy Ön mit hívott életre az elmúlt hónapokban. Irigylem, hogy amikor egy képpel készen van, hátra tud lépni, messzebből ránézni és elégedetten hátradőlni: *Készen van.* Valami készen van.

Én egy olyan helyről érkeztem kifejezni művészete előtt a tiszteletemet, ahol nem tudom naponta kézzelfogható jelét érzékelni a munkámnak. Mi úgy dolgozunk, hogy legnagyobb igyekezettel törekszünk elérni az általunk legjobbnak vélt eszközökkel azt a célt, amiben bízunk, hogy mindannyiunk számára pozitívum jelent majd. De nekünk nincsenek mérföldköveink, nincsenek időközi tárlataink, nem tudunk néha hátradőlni és hátralépni: hogy áll most az egész kép.

Ezért Művész úr, engedje meg, hogy megkérjem: éljen az Isten adta tehetségével és kápráztasson el minket még sokszor. Vigyen minket még sok olyan utazásra, mint amilyen a mai: ahol azt látjuk a képekben, amit nekünk jelent, ami szórakoztat és szabadságot ad: nem szám, nem tény és nem egzakt tudomány- vagyis, minden, ami nem hétköznapi.

Másodsorban Művész úr, arra kérném: alkosson. Alkosson Délvidéken és hozza el nekünk, hogy megmutassa: van egy egyetemes nyelv, a művészet, ami nem ismer földrajzi határokat, mégis képes mindent kifejezni, és mindenki megérti.

Aztán arra is kérem, hogy azért is utazzon sokszor Budapestre, hogy emlékeztessen: a magyar kultúra a magyar emberekben és a magyar embereken keresztül él, és üzen nekünk. Nekünk Ön most karnyújtásnyira van a képein keresztül, bárhonnan is érkezett most ebbe a terembe.

Egyszóval Művész úr, adja meg nekünk is sokszor még az élményt, amit Ön úgy fogalmazott meg, hogy az alkotás fázisában megszűnik a külvilág és megáll az idő.

Mi pedig addig dolgozni fogunk, a magunk eszközével, a magunk szakterületén. Én a kormányzati megbízatásomban az ország számára megnyíló uniós források minél eredményesebb felhasználásáért felelek. Végő soron tehát munkámban én is akkor érzek sikert, ha azzal mások is elégedettek.

Mivel most állunk egy új, hétéves ciklus kapujában, van lehetőségünk újat, mást alkotni nekünk is. Megkérdeztük sok partnerünket, mit gondolnak, mik a tanulságok és tapasztalatok az elmúlt hét évből. A válaszok alapján azt mondhatom: sok mindenben változtatásra lesz szükség.

Új elvekre, új eljárásra és új intézményekre van szükség annak érdekében, hogy az emberek úgy érezzék: az uniós források valóban az ország fejlesztését szolgálják. Hogy úgy érezzük: az uniós támogatások az ő életüket is jobbá, gazdagabbá teszik, akár csak az Ön képeinek az emlékei.

Ennek során számos alapkérdésben kellett változtatnunk, melyek közül az egyik éppen a Nemzetstratégiai Kutatóintézet javaslatának megfogadása volt. A Kutatóintézet ugyanis felhívta a figyelmünket arra, hogy a fejlesztések akkor lesznek igazán eredményesek, ha nem állnak meg az ország határainál, hanem képesek összekapcsolni az uniós kohéziós politika eszközeit a határok nélküli magyarság céljaival. Így aztán a kormányzat kiemelt figyelmet kíván majd fordítani a külhoni magyar fejlesztések támogatására is. Így bízom benne, biztosabban jutunk el majd olyan tehetségekhez, mint amilyen Szajkó István festőművész úr is.

Összefoglalva tehát, köszönöm szépen megtisztelő felkérésüket, a művészeti élményt a tárlaton, és amivel emlékeztetnek arra, hogy mindannyiunk feladata közös: hozzájárulni egy értékekben gazdag, sikeres Magyarország építéséhez.

Közös a jövőnk és közös a sikerünk is, ezért kívánok Önöknek is szép és eredményes munkát. Ha pedig bármiben segítségükre lehetek, az ajtóm mindig nyitva áll.

dr. Vitályos Eszter, Európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkár

*Elhangzott 2014. augusztus 26-án, Szajkó István délvidéki festőművész
Odafigyelés című kiállításának megnyitó rendezvényén,
a budapesti Forrás Galériában.*